

اعتصاب قهرمانانه و یکپارچه کارگران ذوب آهن وارد سومین هفته خود شد.

ذوب آهن :
اصفهان - اعتصاب قهرمانانه و یکپارچه کارگران ذوب آهن وارد سومین هفته خود شد.
دو هفته پیش کارگران بخش ساختمانی ذوب آهن در اعتراض به سیاستهای ضد کارگری رژیم دست به اعتصاب زدند. پس از گذشت یک هفته از شروع اعتصاب کارگران دیگر بخش‌های ذوب آهن به حمایت از همکاران خود پرداختند. اعتصاب سرعت در کارخانه گسترش یافت. هزاران کارگر دست از کار کشیدند و به اعتصاب پیوستند. رژیم هراسان از اتحاد کارگران - مزدوران خود را برای سرکوب به محوطه ذوب آهن فرستاد. اما مقاومت کارگران - آنها را به عقب نشینی مفتضحانه‌ای وادار کرد. تاکنون کارگران چندین کارخانه و مجتمع صنعتی به حمایت از کارگران قهرمان ذوب آهن برخاسته‌اند. اخبار این مبارزات در سراسر جهان و از طریق رادیوها و تلویزیون‌ها وسیعاً انتشار یافته است.

تولید دارو

"مسئله حجاب" وسیله‌ای برای انحراف مبارزات کارگران!

بیسکویت کرجی

اکثریت کارگران ضمن اعتراض به این مساله با این پاسخ که "همین روزی مگر چه ایرادی دارد که مقه بزنیم؟" در هوای گرم تابستان و توی گرمای کارخانه نمی‌توانیم مقه بزنیم" و "موق کار می‌خواهیم راحت باشیم" از مقه زدن خودداری کردند. در پی این اعتراض کارگران زن، مساله تا اوایل مهرماه مسکوت ماند. تا اینکه در روز چهارشنبه ۱۱ مهرماه اطلاعیه‌ای مبنی بر اینکه "کلیه خواهران در روز یکشنبه ۱۵ / ۷ / ۱۳۶۳ بجای روسری بایند از مقه استفاده نمایند. در غیر اینصورت سرپرست قسمت از کار ایشان جلوگیری خواهد نمود." بقیه در صفحه ۲.

از اوایل تیرماه ۱۳۶۳، مدیر کارخانه به دستور مدیرعامل شرکت، توسط عوامل خود به کارگران زن کارخانه گفتند: "برای رعایت حجاب اسلامی باید بجای روسری مقه بزنیم". اما کارگران بابتی اغتشاشی نسبت به این گفته، مثل گذشته با روسری و باحالت معمول سرکار حاضر می‌شدند. تا اینکه بعد از گذشت یک ماه وقتی مسئولین نتوانستند کارگران را وارد اره مقه زدن کنند و دوباره مساله را به اصطلاح باحالت جدیدی تری با کارگران مطرح کردند. در این موقع

طبق قوانین شرکت، کارگران منتقل باید هر ۲ یا ۳ سال یکبار عنوان و پایه جدید بگیرند و مبلغی بمحقوقشان اضافه شود. اما این قانون هم وسیله‌ای شده برای استثمار بیشتر و تحت فشار قرار دادن کارگران. بدین صورت که اگر کسی چایلوسی و جاسوسی کرد و تعلق آنها را کشید و در مقابل زورگوییهای آنان لام تا کام حرف نزد قانون! آرا برایش اجرامی کنند و غیر اینصورت هزاربانه می‌آورند تبعیض قائل میشوند و هزاران ماده "جوروا - جور برایش می‌تراشند تا هرچه ممکن است این عنوان را در برترید هند و پولش را به جیب سرمایه داران و دولت استثمارگران سرازیر کنند. در حال حاضر این عنوان‌ها در بعضی موارد بین ۴ تا ۵ سال طول می‌کشد. تازه برای کارگران زن وضع از این هم وخیم‌تر است. از آنجائی که کارگران زن کمتر اعتراض می‌کنند و این عنوان‌ها ۶ تا ۷ سال نیز طول میکشد و برای بسیاری از کارگران که حدود ۴ سال سابقه کار و یا بیشتر دارند و قرار بوده برای آنها عنوان جدید بیاید به بهانه‌هایی مثل بیسوادى و کم سوادى و خوب کار نکردن عنوان جدید داده نشده. در بعضی بخش‌ها از جمله بخش ۱۶ و بخش ۲ عسده زیادى از کارگران با وجود داشتن شرایط [حتماً] هم سواد بقیه در صفحه ۳

اتحاد ضامن پیروزی است!

گروه صنعتی رنا

انجمن‌های اسلامی گروه بود که میخواست با قرار دادن انجمن اسلامی در مقابل محمد زاده هم اعمال قدرت در هیات مدیره کرده باشد و هم توجه کارگران را به انجمن اسلامی جلب نماید زیرا بخوبی دریافته است که اگر در چنین مواردی انجمن به حمایت از کارگران نپرد از خود بخود ضرورت وجودی انجمن منتفی است (که علیرغم همه این تلاشها کارگران ضرورت آنها را این لانه‌های جاسوسی را در مبارزات خود رقم زدند). بقیه در صفحه ۳

اخیراً محمد زاده یکی از اعضای هیات مدیره شرکت تصمیم می‌گیرد کارگری را اخراج نماید که انجمن اسلامی در حمایت! از کارگر با محمد زاده درگیری پیدا کرده، طراح این درگیری، خوش‌صفت عضو دیگر هیات مدیره (خوش‌صفت با محمد زاده بر سر قدرت در کارخانه رقابت دارند) و رئیس روابط عمومی

حرفهای مردم...

در صفحه ۲

کمیته‌های مخفی اعتصاب را برای برپائی یک اعتصاب عمومی سیاسی ایجاد کنیم

مسأله حجاب و سیلداي.....

با اعضاء مدییر کارخانه روی تابلوی اعلانات کارگاه و در ورودی کارخانه نصب کردند. اما با این تهدید نیز کارگران از موضع خود عقب ننشسته و از انجام حجاب تحمیلی سر باز زدند و در روز مقرر همانند گذشته با پوشش معمولی خود سر کار حاضر شدند، و مسئولین با تهدید هیچ کاری از پیش نبردند. بعد از گذشت يك هفته از روز تعیین شده، رئیس کارگزینی کارخانه که رابطه نزدیکی با مدیرعامل شرکت دارد در روزدوشنبه ۲۳/۷/۶۳ به میان کارگران زنی شیفت ۲ بعد از ظهر که جلوی در ورودی کارگاه جمع بودند رفته و گفت "منگر شما اطلاعیه را خواندید، سرپرستهای شما نگفته اند که باید مقععه بپندید، اگر مقععه نپندید از کار شما جلوگیری می شود. کارگران یکی پس از دیگری می گفتند "چرا شما مقععه نمی زنید؟ و مصما میگوید مقععه بپندید". رئیس کارگزینی پاسخ نداد و در ادامه بحث کارگران ضمن مطرح نمودن پاسخ گذشته خود گفتند: "ما میخواهیم موقع کار کردن راحت باشیم و اگر مقععه بزیم نمی توانیم راحت کار کنیم. اگر نمی خواهید حساب همه ما را بکنید ما برویم". رئیس کارگزینی وقتی که اوضاع را چنین دید از میان جمع دور رفت، بعد از رفتن رئیس کارگزینی کارگران

فصد رفتن به کارگاه و سر کار خود را داشتند که سرپرست کارگاه که مزدور و جاسوس تعامل کارفرما و مدیر است جلوی کارگران را گرفت و گفت: "تأمقعه نپندید، نمی گذارم به سر کار بروید". کارگران در پاسخ بطور دسته جمعی گفتند "باشد ماهم سر کار نمی رویم". و بلافاصله رفتند در کوششهای نشستند. سرپرست کارگاه وقتی که از طرفی این حرکت جمعی را از طرف دیگر عقب افتادن کار و تولید را دید بعد از ده دقیقه به جلوی جمع کارگران آمد و گفت: "بعلا بروید سر کار و از فردا مقععه بپندید". کارگران با تمسخر به او سر کار خود رفتند و مقععه و حجاب تحمیلی با مقاومت کارگران عملا منتفی شده، حال با اینکه کارگران با پوشش ناشیافته از ویژگیهای بومی و فرهنگی به سر کار می آیند و در موقع کار نیز با استفاده از لباس کار و زوسری پوشش خود را حفظ می کنند و از طرفی خود مدییران نیز اعتقادی به مسأله حجاب ندارند پافشاری و اصرار آنها نسبت به این مسأله تنها یک چیز است نبرد اختن حق بهرهوری و انحراف افکار کارگران به یک مسأله فرعی یعنی حجاب. جریان از این قرار بود که از اوائل مهرماه مسأله دریافت حق بهرهوری یا پاداش افزایش تولید از طرف کارگران مطرح می گردید تا اینکه در اوایل مهرماه، موضوع دریافت پاداش افزایش تولید به اوج خود رسید. بطوریکه جو غالب کارخانه بر محور دریافت حق بهرهوری در میوز و کارگران بطور فردی از مسئولین کارخانه می پرسیدند "سود

بهرهوری را نمی میدهند و هر کجا که کارمند آن حسابداری را می دیدند سوالاتی از این قبیل می کردند و آنها نیز جوابهای از قبیل "تعمیرات" و "منهم مثل شما" و... می دادند. در پی این پاسخها عدم اقدام عملی مسئولین جهت پرداخت سود بهرهوری هر روز که می گذشت سر و صدای دریافت سود، همگانی تر می شد. آنچنانکه این جو مدییران کارخانه را به هراس انداخت و از ترس اینکه این جریان منجر به اعتراض عمومی کارگران شود مسأله حجاب را مطرح کردند و چون با اتحاد یکپارچه کارگران روبرو شدند اوضاع را وخیم تر از قبیل یافتند و به حسابداری دستور دادند "هرچه زودتر سود بهرهوری را حساب کنید که صدای اعتراض کارگران بلند می شود". کارگران باید بداند که بیهلیل نیست، درست زمانی که پرداخت سود یا پاداش افزایش تولید شش ماهه اول مطرح است، کارفرما و مدییران مسأله حجاب را عصبه کردند تا ذهن کارگران را به آن مضمحل کنند که نتوانند حاصل دسترنج کارگران را به پخما ببرند. اینگونه به انحراف کشیدن افکار کارگران از یک مسأله اصلی به یک مسأله فرعی دیگر برای کارگران چیز تازه ای نیست. زیرا هر روز و در جامعه شاهدند که چگونه رژیم سرمایه داری و ارتجاعی جمهوری اسلامی با عده نمودن مسأله مشابه میخواهند گرانی بیکاری، نبود مسکن، فقر، درگیری، فساد، غارتگری حکومتیان و مصیبت های بوجود آمده از جنگ ارتجاعی و... را بیوشانند.

حتما" پرداخت میکنیم و کارگران ساعت ۳/۵ بعد از ظهر بر سر کار رفتند و سهشنبه و چهارشنبه هفته بعد همگی کارگران پول تأمین منافذ را دریافت کردند.

کارگران از اینکه موفق به دریافت حق خود شده بودند خوشحال بودند و دریافتند که يك اعتصاب چند ساعته چه تأثیری در موفقیت شان داشته است. بطوریکه کارگران می گفتند اگر این اعتصاب چند ساعته نبود تا چند ماه دیگر هم از پول خبری نبود.

رئیس انجمن اسلامی دزد در آمد!

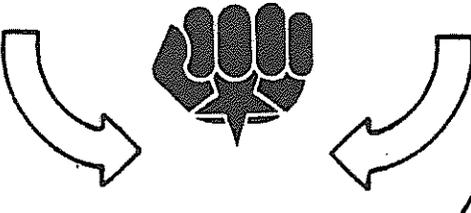
همچنین در این کارخانه بود نیال دزدی در شرکت تعاونی بسته شدن آن مدییر امور اداری که بسیار هم حزب الهی است و یکی از روسای انجمن اسلامی نیز می باشد بجرم دزدی در تعاونی با حکم جلب توسط ژاندارمری دستگیر شد که بلافاصله مدییرت از طریق وزارت صنایع اقدام کرده و همان روز او را آزاد کردند.

در همین رابطه کارگران بطور دسته جمعی و با صدای بلند به یکی از کارگران حزب الهی می گفتند "سید سرت سلامت، رئیس انجمن اسلامی دزد درآمد".

بهارین مسائل

کارمراه نمی افتد باید خانهات راهم بفروشی آنوقت شاید بتوانی کاری کرد. ساعت ۳/۵ بعد از ظهر مدییر امور اداری به انجام آمده و همان چرخها را تکرار می کند و قول میدهد که هفته آینده پول را

با کمکهای مالی خود سازمان را یاری رسانید

حرفهای مردم...

جوانی با ظاهری حزب الهی پیروزی را حاجی خطاب کرد. پیروم به او اعتراض کرد که من حاجی نیستم. حاجی اونیه که يك تومن را صد تومن حساب می کند و ادامه داد من الان ۶ ساله که خط امام هستم. جوان که متعجب شده بود و کمی هم جا خورد و بود برگشت و گفت "چطور؟ پیروم گفت آخه ۶ ساله که تو خیا بونا از بیکاری ول می گردم، اینم خط امامه..."

از طرفی مدییران برای مصاحبه با کارخانه آمده بودند. از کارگری سوال کردند که تولید چقدر است و چه قطعاتی ریخته می شود؟ کارگر در جواب گفت "شرایط کار خیلی سخت است، هوا کثیف است و... بالاخره محقق کم است و... و آنها دستکارها خاموش کردند و از خیر مصاحبه گذشتند."

۴۰ ساعت کار، دور روز تعطیل در هفته حق مسلم کارگران است

انزلی - روسای خیران

دختر و خرابی و آوارگی
و کشتا چند صد هزار نفر از فرزندان
ایران مقبجه همین سیاستهای ضد مردمی
است. در همین شرایطی، مردم بجان آمده
از این سیاستها متردستی هستند تا نشان
دهند که جقدر آگاهند و چه تنفیری از این رژیم
و سیاستهای دارند.

آنچه مردم زحمتکش خیران انجام دادند
تنها گوشه‌ای از این آگاهی و این تفر است.
در تاریخ ۱۳۱۳/۷/۵ هنگام تشییع جنازه
سربازی از روستای خیران بند رانزلسی
مزدوران رژیم سعی کردند تا با برنامه‌های
خاص خود نهایت استفاده تبلیغاتی را از
این قربانی بی‌گناه جنگ ارتجاعی که اولین
شهادت این ره‌سپارید بعمل آورند. ایضا
خانواده و بستگان شهید جنازه را از آنجا
گرفته و در خیابانهای بند رانزلی به حرکت
درآمدند. مزدوران یا بلندگو اعلام کردند
که فقط شمارهایی را که از بلندگو گفته‌اند
تکرار کنید ولی هیچکس تکرار نمی‌کرد و مردم این
سنت گذشته خود عمل می‌کردند. مزدوران
اعلام کردند: "من شهید از این عمل شما
در غداست و شما خرج ماهی گوئیم بپردازید
که باز هم موثرتر افتاد و بالاخره جنازه به روستا
رسید. مزدوران تصمیم گرفتند که جنازه را
در مسجد محل دفن کنند، اما خانواده شهید
مخالفت کردند و جنازه بروی دست مردم بطرف
گورستان برده شد. در بین راه چندین مرتبه
پاسد اران جلوی مردم را گرفتند که اثر هرچه
از بلندگو گفته می‌شود نگویند چنین و چنان
می‌کنیم ولی باز هم بجز خند نفر از عوامل
خودشان کسی گوشه‌ی ده‌کار نبود. آنها که
همه فتنه‌ها ایشان را تشویق برای دیدن اعلام
کردند که مراسم کبیل در خانه شهید
برگزار میشود. در دست مرفق شروع مراسم

مردم مجلس را ترک کردند و خانه‌هایشان
رفتند که مزدور سرانجه و خشکی روی
خانواده شهید کرده و گفت "این چه وضعی
است آبروی ما رفت" و به یکی از مزدوران
دیگر گفت: "اگر دعا شروع کنید همین چند
تفرهم مکنی است بپردازند" و بدین ترتیب
دعای کبیل هم برگزار نشد. همین
در روز سوم و غیر اخوند از طرف بنیان
شهید به روستا آمدند تا کاری را که سایر
مزدوران نتوانستند بکنند آنها انجام دهند.
مراسم بزم از شهید انجام شد و اخوند ها پس
از ساختن انتظار درون سخنرانی روستا را
ترک کردند و دیگر هیچ یک از مزدوران نه
تنها یادی از این سرباز شهید نکردند،
بلکه در شب عاشورا که قرار بود دست سیند
زنی از روستای مجاور بخانه شهید برود
توأم رژیم با این عنوان که "عزاد آری انب
مربوطه او نیست" مانعت کردند. با وجود
این، مردم در آخر وقت دست سیند زنی را هم
بخانه آنها بردند و بار دیگر جدایی راه
حکومت سرمایه‌داران از منافع توده‌های
زحمتکش را آشکار ساختند.

اتحاد نمایان سروری

بعد از یک هفته انجمن اسلامی نتوانست
کاری از پیش ببرد. اما کارگران توانستند با
اعتصاب یکپارچه خویش در دو شیفت متوالی
محمد زاده را به عقب نشینی وادار کرد و کار را
اخراج شده راه سرکار برانگیزانند. ایس
حزوت بخوبی نشان داد که کارگران تنها با
اتحاد مبارزات متحدانه خود می‌توانند هر
تبعی را که در تعداد با منافع باقیه کارگرانشان
در پی می‌کنند.

پس از این اعتصاب و مراجعات مکرر
انفرادی و جمعی کارگران برای افزایش
در دستزد، مدیریت به این خیال خام که
تواند حرکات کارگران را کنترل کند اعتصاب
کرد که کارگران برای حل مشکلات خود از
سرتمسب بیشتر رایعنوان خیانت را باطل ساخت
مدیریت یا شورای حل اختلاف. انتخاب کنند
تا برای حل مشکلات کارگران با خیانت مدیره
تبادل نظر کنند. این کار انجام پذیرفت و
از هر قسمت یک نفر انتخاب شد و در جلسه‌ای
با اعیان مدیره شرکت کرد. مسائل کارگران را
مطرح نمود. مدیریت پیشنهاد کرد کسانی که
از قسمتها انتخاب شده‌اند و نفر را از میان
خود انتخاب کنند تا به اتفاق و نفر از اعضا
هیات مدیره و یک نفر از انجمن اسلامی
بر سر مشکلات کارگری تصمیم‌گیری کنند. این
مورد از طرف کارگران قبول نشد زیرا که عملاً
سببوته آراء یا نتیجه بیشتر انجمن اسلامی
در صورتیکه کارگران موضع واحد بهم داشته
باشند باره نتایج بدیاری می‌تواند.

در این حین کارگران متوجه شدند
که از نظر انجمن اسلامی حافظ منافع
سرمایه‌داران و دولت هستند و بعد از
جلسات متوالی بالاخره به هیات مدیره تبدیل
شد که نتیجه بصورت زیر جمع بندی شود:

یک نفر از هیات مدیره، یک نفر از انجمن
اسلامی، ۳ نفر از کارگران، نمایندگانی
انتخاب شده توسط کارگران (شورای حل
اختلاف) جلسه‌ای با هیات مدیره داشتند.
در این جلسه نمایندگانی کارگران خواسته‌های
خود را مطرح کردند از جمله افزایش دستمزد،
خاتمه دادن به اخراجهای بی‌دلیل، ترک
تاری‌های مدیریت بر سر مسائل مانند وقت
دای، اجران طرح طبقه‌بندی مشاغل و...
از نظر معلوم مدیریت باین اقتضای درخواست
های کارگران سعی در سرکوب کارگران داشت
نمایندگان مسائل طرح شده و موضع مدیریت
راه‌آنها را کارگران رساندند. کارگران نیز با
توقف تولید و اعتصاب یکپارچه دست از کار
کشیدند. مدیریت از این اعتصاب غیرمنتظره
به جراس افتاده و فوراً "اطلاعیان به این مضمون
ساز کرد". در روز سه‌شنبه جلسه‌ای با
حضور نمایندگانی تشکیل می‌شود و در روز چهارم
شنبه هیات مدیره در مجمع عمومی که برگزار
سواستند موانع مدیریت را برای کارگران

روزن می‌ناید (این اعتصاب یک ساعت
نیست بطول انجامید).

در روز سه‌شنبه ۱۳/۸/۶۳ تلویغ
قرارهای قبلی باید برسد از آنجا که جلسه
نمایندگان سرانزده بر سر اعتصاب از تشکیل
جلسه خودداری نکرد و نمایندگان و مدیریت
نوبت راه‌آنها کارگران رساندند چیزی نشدند
که مجدداً تولید متوقف شد و اعتصاب یکپارچه
کارگران شروع کردید. بعد از گذشت یک
ساعت مدیریت اعلام کرد نمایندگان برای طرح
خواسته‌ها به اتاق مدیریت مراجعه کنند.
بذاکرات از روز سه‌شنبه تا پایان روز چهارشنبه
ادامه داشت. ادامه آن هر روز سه‌شنبه ۱۳/۸/۶۳
موقوف شد. اتحاد نمایان پیروزی است.

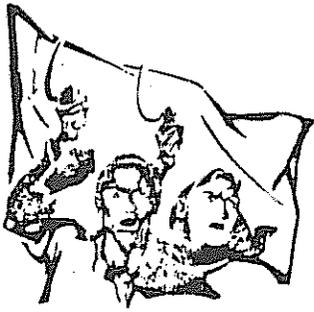
کارگاه سردا لکتر و شکا
مختاری

بعد از اعتراض کارگران جهت افزایش
حقوق و صاحب کارخانه گفته بود که "ما طبق
یک برنامه ژاپنی به شما که ۱۱ ماه کار می‌کنید
۱۴ ماه حقوق پرداخت می‌کنیم" و ماههای آن
رانیزیک هم رماه و دیگری اسفند ماه اعلام
کرده بودند. با پایان گرفتن مهرماه ۱۳۶۳
کارگران نیز انتظار داشتند که یک ماه اضافه
حقوق وعده داده شده را بگیرند. اما وقتی
برای دریافت حقوق مراجعه کردند متوجه
شدند که طبق معمول فقط حقوق همان ماه
را دادند و در جواب کارگران که سوال کرده
بودند بهانه آوردند که اجناسی فرستاده
و این در حالی است که کارگران دست به یک
کم‌کاری بی‌سابقه زدند. بطوریکه تولید
کارخانه از حدود ۷۰۰ بر در روز به ۳۸۰ بر
در روز رسید و است.

تولسداری

داشتند و هم خوب کار
کرده بودند! این عنوان که مبلغ آن ۵۰۰
تومان در ماه میباشد دریافت نکردند و بران
آنکه صد ایشان در باید یک ابرع ۱۸۰
تومان افزایش حقوق تشویقی داده شد تا
ساکشان کند ولی کارگران ساعت نشستند
و مدام بعد بران و سرپرستم اعتراض میکردند
به همین دلیل در دارخانه پر دخت ایس
غشایها در وسط شرکت طرح شده تا در
مورد کارگرانی که اعتراض دارند تصمیم‌گیری
شود. در همین ماه برای مدیران نیز ایامه
حقوقهای از ۴۰۰۰ تومان تا ۶۰۰۰ تومان
در ماه آمده است. به بیشترین رقم ۸۶۰۰ -
تومان به مدیران شرکت تعیین کرد. نه‌ای
مساله خشم و تفرار کارگران را برانگیخته است.

برای برقراری صلحی دمکراتیک، جنگ ارتجاعی را به جنگ داخلی
علیه رژیم تبدیل کنیم

کوارشهای روستائی

روز دانشجو گرامی باد!

عزاد

یک اعتصاب چندساعته هم میتواند موفقیت آمیز باشد.

پارس متال

افزلی - روستای خمیران

چند سال پیش، وقتی چند پاسدار ارتقا در جبهه های جنگ ارتجاعی کشته می شدند، رژیم جنایتکار خمینی می توانست با به راه انداختن مارش و تشبیه جنازه مفصل و سخنرانی های پر اب و تاب مردم را تسبیح کرده و آنها را به سود سیاست های ارتجاعی و ضد مردمی حویله بفریبد.

اما امروز بین از هر زمان دیگر، جبهه کربه این رژیم سرمایه داری و جنایت هایش در پیش چشم مردم آشکار شده است. اکنون کترکسی است که نه اند رژیم خمینی یک رژیم سرمایه داری است و سیاست های سرکشی است و همه فقر و بقیه در صفحه ۳

ساعت ۳ مدیروز ما بسموله آمده و کارگران دور اوری میروند بخواستنه خود را متحرک می کنند. اونیز جواب می دهیم که بعلت بد است پول و وزارت در ارتجاعی حساب مانگی ما را بسته است و ما با مشک روبرو هستیم. کارگران تحت ما اجاره خانه سید هم بخون زندی زیاد است باید بگویم پولمان را بدید. مدیروز ما در جواب گفت البته بچند نفر این پول را بدید و هر کس که بچه اش مرده بود یا بقیه خانه اش در حال خراب شدن باشد می تواند پول بگیرد. کارگران گفتند ما نمی توانیم سیر کنیم بچیان مرده شویم. مدیروز ما قول داد که تا آخر هفته آینده پول بداند شود و ساعت ۵/۳ بعد از ظهر کارگران به سر کار رفتند ولی همگی می گفتند که مدیروز ما عمل کرده است فردا پول می دهیم.

روز بعد کارگران شیفت "آ" در دست به حرکتی نزدیک ولی کارگران شیفت "ب" که سرنگار می آیند دوباره اجازت اجازت مدیروز تولید ایستاده بی گویند امروز باید پول بدید. مهندس میگوید میگوید من این ماه حقوق نمی گیرم و این ۱۰ هزار تومان را بچند نفر که احتیاج دارند بدید و کارگران میگویند با این پول ها بقیه در صفحه ۳

در هفته آخر مهرماه کارگران قسمت تولید، متوجه میشوند که در روزهای گذشته بچند نفر، بقیه پول تا همین منافی را بداند (در شهر پیروماه در وزارت تومان علی الحساب بابت تا همین منافی ۶ ماهه اول برداشته شده بود) و مهندس در تولید گفته است روزانه به ۶ نفر این پول پرداخت خواهد شد و به ایسین منافی لیستی تهیه کرده و حدود ۲۰۰ نفر در آن نوبت گرفته اند.

در ساعت ۱۲ ابتدا چند نفر از یک قسمت و بعد کلیه قسمت های سالن تولید شیفت "آ" برای اعتراض به این عمل دست از کار کشید و به طرف قسمت اداری حرکت می کنند و میخواهند که با مهندس در تولید صحبت کنند. مهندس در تولید بجمع آنها آمده و میگوید کارخانه پول ندارد و ما نمیتوانیم بجا این پول را پرداخت کنیم به این دلیل مجبوریم به مرور این کار را انجام دهیم. کارگران با تصدیق میگویند: این کار درست نیست، چرا بنور چشمی شما پول را بدید و اوضاع چرا بولند آید. مانه اینهمه تولید می کنیم پس پول آنها چه میشود. شما در روز می گویند، خوردتان در دستمید. ساعت ۲ بعد از ظهر کارگران شیفت "ب" حای کارگران شیفت "آ" را می گیرند و در

رادایو صدای فدائی

صدای رسای کارگران و زحمتکش

برنامه های عادی خود را آغاز نموده است.

رادایو صدای فدائی

فدائی

امواج کوتاه ۶۵ متر
۷۵ متر

۵ ارا - ۳۰ ارا شب

۵ ارا - ۳۰ ارا ظهر

سیاهی پرچم جلااد مغول ماندگار است

یاد دار و مزدور استخوان کرد ماند. بیادوری که هر بار به امله کوتاهی و حتی شبانه نشان خبر می کنند تا سباهی های رنگش (ننگم) را از جبهه شان پاک کنند. ولی خون به نشانه ننگم یارتک پاک نمی شود و سپهره نشانی این جنایتکار نیز پس از بارها پاکسازی و امتحان خمیر از سیاهن جنایت پاک نشده است. اشار کثیر در چشم روی صورت مراد آقا کاملاً پدید است!

اوایل آذرماه - در انتهای خیابان هاشمی روی دیوار فرودگاه مهرآباد، چندین پیشتر عسکر تمام رنگی بزرگی از فرسنگانی جنایتکار کشیده ماند. تاکنون این عسکر چندین بار توسط مردم خراب شده و رویش رنگ پاشیده شده ولی گویا این روزها سران جنایتکار رژیم علاوه بر اینکه برای حفاظت از وجود نشانی خودشان یک هندک مزدور و پاسدار را بدید کردند، برای حفاظت از تمثال های نامبارکشان در کوجه و خیابان نیز

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی - برقرار باد جمهوری دمکراتیک خلق